

SAMENVATTING

106087 - Klacht over niet adequaat reageren op pesten en op faalangst, over niet ingrijpen bij incident met andere ouder en het doen van een AMK-melding; PO

Een ouder klaagt erover dat de directeur onvoldoende optreedt nadat zij haar zorgen over het pesten van haar zoon heeft geuit. Ook houdt de school geen rekening met de faalangst van haar zoon en heeft de school heeft ten onrechte een AMK-melding gedaan toen klaagster haar zoon wegens het ontbreken van een veilige situatie, thuis hield.

Verweerder heeft op verschillende wijzen gehandeld met het oog op het welbevinden van de leerling op school, zowel preventief als repressief. Daarmee heeft verweerder adequaat gehandeld naar aanleiding van de signalen van klaagster. De klacht over pesten is op dit punt ongegrond.

De school heeft aannemelijk gemaakt dat zij de zorgen van klaagster over mogelijke faalangst serieus heeft genomen en rekening heeft gehouden met de onzekerheid bij de leerling. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

Het enkele feit dat een school een AMK-melding doet is in beginsel niet klachtwaardig, tenzij op voorhand evident is dat er niets aan de hand is. In het onderhavige geval acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school zich zorgen maakte over het thuis zitten van de leerling. Klaagster stelt dat zij haar zoon wel thuis moest houden vanwege de in haar ogen onveilige situatie op school. Het is aan het AMK deze handelwijze te beoordelen. Dit onderdeel van de klacht is ongegrond.

ADVIES

inzake de klacht van:

mevrouw A te B, ouder van C, een leerling van obs D te B, klaagster

tegen

de heer E, directeur van F te G, verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 13 december 2013 en aangevuld op 19 december 2013, 8 januari en 18 januari 2014, heeft klaagster op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Klaagster klaagt erover dat de school niet adequaat optreedt tegen het pesten van haar zoon door klasgenoten. Volgens klaagster ziet de school de signalen van het pesten niet en wordt alleen haar zoon gestraft, nadat hij op het pesten heeft gereageerd.

Tevens klaagt klaagster erover dat de school onvoldoende rekening houdt met de faalangst van haar zoon.

Daarnaast klaagt klaagster erover dat de directie niet heeft opgetreden toen een ouder haar in het schoolgebouw onheus bejegende.

Tenslotte klaagt klagster erover dat de school een AMK melding heeft gedaan nu zij haar kind thuishoudt vanwege de onveilige situatie op school.

Door dit alles heeft klagster de indruk dat de school haar en haar zoon niet serieus neemt.

Dit alles zoals nader geïllustreerd in het klaagschrift en de bijlagen.

Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling (formele klachtbehandeling of mediation). Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie en versneld in behandeling genomen.

De Commissie heeft verweerders op 20 december 2013 de mogelijkheid geboden een verweerschrift in te dienen.

Verweerder heeft op 9 januari 2014 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

Alle stukken zijn over en weer in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 15 januari 2014 te Utrecht.

Klaagster was ter zitting aanwezig en werd vergezeld door mevrouw H en de heer I, beiden als informant.

Verweerder was ter zitting aanwezig en werd vergezeld door mevrouw J, adjunct algemeen-directeur, als informant.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

C is in het schooljaar 2008-2009 gestart op de school. In schooljaar 2013-2014 zat hij in groep 5. Vanaf oktober 2013 is klagster enkele malen op de school gekomen om met verweerder te praten over pestgedrag tegen C. De school heeft daarop een plan van aanpak opgesteld, dat met klagster is besproken. Een eerste versie is op 28 oktober 2013 niet door klagster ondertekend. Zij heeft haar zoon daarna drie weken thuisgehouden. Naar aanleiding van een vervolggesprek op 30 oktober 2013 heeft de school het plan van aanpak bijgesteld. Deze versie is op 14 november 2013 door klagster ondertekend. Er heeft een mediation plaatsgevonden tussen klagster en verweerder, welke niet heeft geleid tot een vaststellingsovereenkomst.

Op 9 december 2013 heeft klagster een gesprek gehad met de vertegenwoordiger van het bevoegd gezag (mevrouw J).

Na een voorval op 13 december waarbij C straf heeft gekregen, heeft klagster C thuis gehouden. De school heeft vervolgens op 14 december 2014 een melding bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) gedaan. Na de kerstvakantie is C weer naar school gegaan.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie stelt op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde vast dat klagster op 2 oktober 2013 voor het eerst verweerder heeft gemeld dat C werd gepest. Daarna is de situatie rond C snel geëscaleerd, met als gevolg dat klagster daarna tot twee keer toe haar zoon heeft thuisgehouden.

Partijen verschillen van mening over de vraag of er sprake was van pesten. Op grond van de door beide partijen beschreven situaties en de door partijen tegengestelde standpunten over de toedracht daarvan, heeft de Commissie niet kunnen vaststellen dat er sprake was van pesten, dat een

structureel karakter heeft en tegen één persoon is gericht. De Commissie kan wel nagaan of verweerder adequaat heeft gehandeld naar aanleiding van de signalen van klaagster.

De Commissie constateert dat verweerder de door klaagster genoemde incidenten heeft onderzocht, met zowel de leerkracht als de ouders van de bij het pesten betrokken leerling heeft gesproken, en in één geval een leerling heeft bestraft. Daarnaast heeft hij een plan van aanpak opgesteld en heeft hij maatregelen genomen om het toezicht tijdens de pauzes te verbeteren en het toezicht in de kleedkamer te verscherpen. Ook heeft de school versneld een sociaal-emotionele vragenlijst in de klas afgenomen en is het traject K gestart.

Hieruit volgt dat verweerder op verschillende wijzen heeft gehandeld met het oog op Cs welbevinden op school, zowel preventief als repressief. De Commissie is van oordeel dat verweerder daarmee adequaat heeft gehandeld naar aanleiding van de signalen van klaagster. De klacht is op dit punt ongegrond.

Klaagster heeft bij de school haar zorgen geuit dat C mogelijk faalangst had. Verweerder heeft gesteld, daarin niet weersproken door klaagster, dat C is aangemeld bij het RIAGG. Het RIAGG noch klaagster heeft geen bijzonderheden aan school teruggekoppeld. De leerkracht heeft in die periode niets bijzonders opgemerkt. Wel heeft de school enkele aanpassingen gedaan in de wijze waarop toetsen bij C worden afgenomen. C is bovendien in een apart groepje voor kinderen met faalangst begeleid.

Hiermee heeft de school aannemelijk gemaakt dat zij de zorgen van klaagster serieus heeft genomen en rekening heeft gehouden met de onzekerheid bij C. Klaagster heeft erop gewezen dat het feit dat de school leerlingen die een onvoldoende voor een toets hadden gehaald buiten schooltijd bijles wilde geven, niet goed is voor leerlingen met faalangst. Nog los van de vraag of dit een juiste conclusie is, stelt de Commissie vast dat verweerder meteen heeft ingegrepen toen hij door klaagster werd gewezen op de werkwijze van de leerkracht. Indien de werkwijze al schadelijk zou zijn voor faalangstige kinderen, dan nog is de invloed ervan van korte duur geweest. Klaagster heeft voorts aangevoerd dat het in het zonnetje zetten van leerlingen die een uitzonderlijke prestatie hebben geleverd ten koste gaat van faalangstige kinderen. De Commissie merkt op dat aan veel typen handelingen positieve en negatieve kanten zitten. Het kan zijn dat het verminderen van de hoeveelheid complimenten ten goede komt aan faalangstige kinderen, maar daar zal tegenover kunnen staan dat kinderen die het goed doen juist behoefte kunnen hebben aan bevestiging van hun prestatie. Een school dient de ruimte te worden gelaten om een afweging te maken tussen de positieve en negatieve kanten van zijn keuzes. Gelet op de aandacht voor kinderen met faalangstproblemen kan niet worden gezegd dat de school onvoldoende oog heeft voor deze kinderen. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

Met betrekking tot het voorval tussen klaagster en een andere ouder constateert de Commissie dat partijen een verschillende visie hebben over inhoud en uitstraling van het gesprek. Waar het volgens klaagster gewenst was dat de school ingreep en klaagster in bescherming nam, was het volgens verweerder niet duidelijk dat ingrijpen noodzakelijk was.

Uit het relaas ter zitting is duidelijk geworden dat het gesprek tussen klaagster en een andere ouder plaatsvond in het Turks, een taal die beide aanwezige personen van school niet machtig zijn. De school heeft wel gereageerd tijdens het gesprek. Beide ouders zijn vanuit de gang naar een lokaal begeleid waarvan vervolgens de deur is gesloten. De leerkracht is bij het gesprek aanwezig gebleven en ook verweerder is op enig moment erbij gekomen. Verweerder stelt dat hij heeft voorgesteld het gesprek in het Nederlands te vervolgen, maar dat klaagster dat niet nodig achtte. Klaagster heeft dat laatste weliswaar weersproken, maar zij heeft daarbij niet gesteld duidelijk te hebben gemaakt dat zij verdergaande bescherming dan de aanwezigheid van de leerkracht en verweerder nodig achtte. Op grond van bovenstaande constatering is voor de Commissie niet aannemelijk gemaakt dat verweerder anders had dienen te handelen dan hij op dat moment gedaan heeft. Als klaagster zich op

het gegeven moment niet veilig voelde of wenste dat werd ingegrepen door de aanwezige leerkracht had zij dat expliciet kenbaar moeten maken. De klacht is daarom op dit onderdeel ongegrond.

Het behoort tot de bevoegdheid van een school om een melding te doen bij het AMK als de school zorgen heeft over de situatie van een leerling. Omdat een dergelijke bevoegdheid valt binnen de vrije beleidsruimte van de school stelt de Commissie zich terughoudend op in de toetsing van een dergelijke melding. Het enkele feit dat een school een melding doet is in beginsel niet klachtwaardig, tenzij op voorhand evident is dat er niets aan de hand is. In het onderhavige geval acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school zich zorgen maakte over het thuis zitten van C. Klaagster stelt dat zij haar zoon wel thuis moest houden vanwege de in haar ogen onveilige situatie op school. Het is aan het AMK deze handelwijze te beoordelen.

Daarmee is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond is.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Aldus gedaan te Utrecht op 18 februari 2014 door prof.mr. A.G. Castermans, voorzitter, drs. M.J.M.N van der Drift en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van drs. J. van Velzen, secretaris.

prof.mr. A.G. Castermans
voorzitter

drs. J. van Velzen
secretaris